

Пенчо Славейков

По цели дни мъгла лежи, не
се раздига...

По цели дни мъгла лежи, не се раздига,
кога не е мъгла, то мудро дъжд се лей,
като че псалт беззъб, разтворил вета книга
над стар мъртвец, канон за упокой му пей.

До мозъка в кости чак влагата се впива –
аз впивам погледи с томление навън...
Цветята, слънцето – те мяркат се мъгливо,
като видения от някогашен сън.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6577>]